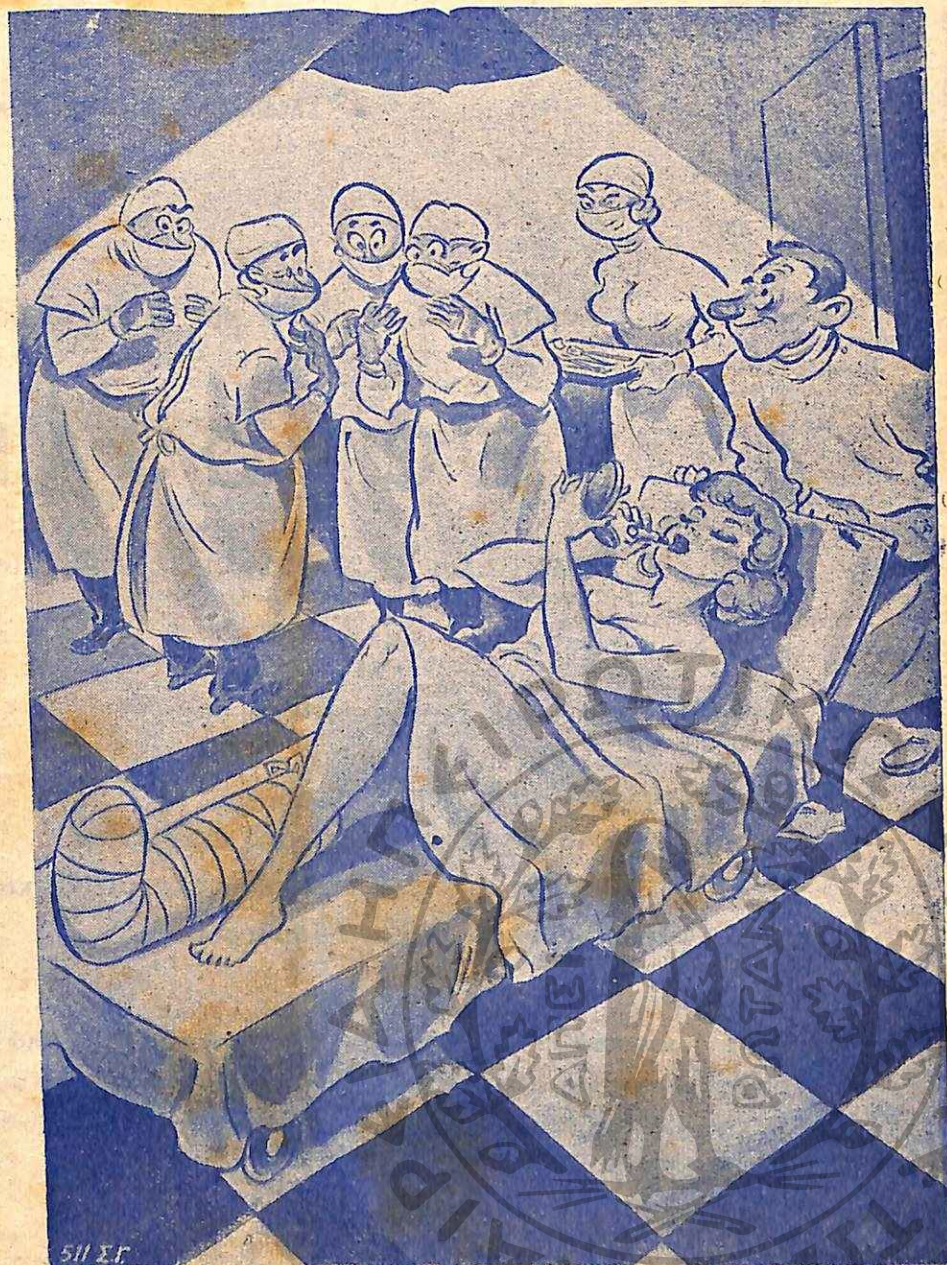

Τό σάβόνι του γιατρού

Ἡ αἰώνια γυναίκα

ΕΠΙ

- Διαρροϊών πάσης φύσεως ενηλίκων και παιδών
- Βακτηριδιακής δυσεντερίας
- Έντεριτιδων
- Κολιτιδων
- Υπερχλωρδρίας
- Έλκους στομάχου και δωδεκαδακτύλου, κ.λ.π.

Χορηγήσατε το NEON μας παρασκεύασμα

PECTOSAN

GRANULÉS LIAN EYXARISTOY ΓΕΥΣΕΩΣ

Αποτελεί τόν πλέον έπιτυχη συνδυασμόν :

- Φαρμακευτικής πηκτίνης μήλων
- Κολλοειδούς ύδροξειδίου του άλουμινίου
- Κολλοειδούς ένύδρου πυριτικού άλουμινίου και
- Φαινολοσουλφονικού ψευδαργύρου

ΔΕΝ παρουσιάζει τὰ γνωστά μειονεκτήματα της διά σουλφογουανι-
δίνης θεραπείας (κατακρήμνις αλάτων—άπόφραξις σωληναρίου του
νεφρου—τοξικώσεις—άναφυλαξία—έρεθισμός του ήπατικού κυττάρου).

Τό σαδόνι του διατρού

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛ. 51.081

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΡΕΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ· ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
Αρχισυντάκτης: ΒΑΣ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΕΤΟΣ 16ον· ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΤΕΥΧΟΣ 15 'Ιούνιος - Αύγουστος 1950

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

Από Μηνε Lélinva

Η εύλογιά

Μεγάλη ταραχή εις τό κλεινόν
άστν, όπως θά έγραφε ο χρονικο-
γράφος του παρελθόντος αιώνος, έξ
ατίας των σημειωθέντων κρουσμά-
των εύλογιάς. Η εύλογιά στο πρώτο
πλάνο της έπικαιρότητος και σ' όλες
τις συζητήσεις. Στο γραφείο, στο
καφενείο, στην ταβέρνα, στο σι-
νεμά, στο τράμ, στην ούρα, παν-
τού γενικό θέμα αυτή ή... εύλογη-
μένη εύλογιά. Πώς παρουσιάστηκε
τό πρώτο κρούσμα στη Μάντρα.
Πώς την έπαθε ο γιατρός. Πώς πρέ-
πει νά γίνη ο έμβολιασμός. "Αν πρέ-
πει νά βάζουν επάνω cachet. Πόσες
μέρες κρατά ή αντίδρασις. Πόσο είν-
αι τό στάδιον της επώασεως. "Αν
πρέπει νά ξαναγίνη μπόλι σέ περί-
πτωσι που δέν πιάση και κάτι τέ-
τοια. Δέν είχε πιά κανείς μυαλό για
δουλειά, παρά κύτταζε ο ένας τό
μπόλι του άλλου, αν έπιασε, και
δώστου φτύσιμο νά μη βασκαθή.

Αλλά για νά είμεθα δίκαιοι, όλο
αυτό τό ενδιαφέρον του κοινού και
ή σπουδή του νά έμβολιασθή, σχη-
ματίζοντας άτέλειωτες ούρες μπρός
στά ιατρεία κακώς έχαρακτηρίσθη
άπό μερικούς ως πανικός. Αντιθέτως
τιμή τούς συμπολίτες μας και πρέ-
πει νά θεωρηθή ως δείγμα πολιτι-
σμού ή πειθαρχία στις σχετικές άνα-
κοινώσεις του Υπουργείου.

Όστόσο είχε και τά εϋθυμά της
ή επιδημία. Οι κυρίες και δεσποινί-
δες, όπως ήταν φυσικό, έφοβούντο
τό σημάδι στο μπράτσο και προτι-
μούσαν νά σημαδεύουν στο μηρό.
Έτσι έβλεπε κανείς στα ιατρεία κο-
πέλλες γυρισμένες στον τοίχο μ' ά-
νασκηκόμενη την φούστα νά περιμέ-
νουν νά στεγνώση ή λύμφη.

Μιά γεροντοκόρη ξερακιανή κι
άσχημομούρα έζήτησε άπό τό για-
τρό νά της κάνη τό μπόλι στο
γλουτό, λέγοντας:

— Μά τά μπάνια γιατρέ μου, κα-

ταλαβαίνετε, είναι τό μόνο μέρος
που δέν θά φαίνεται.

Στά τράμ πάλι και στα λεωφο-
ρεία την ώρα του συνωστισμού όλο
διαμαρτυρίες:

— Πρόσχε χριστιανέ μου κι έχω
κάνει μπόλι.

— Τό μπόλι μου καλέ, με τρέλ-
λανες παλληκάρι μου.

Στη θάλασσα μόνο σχετική άπρα-
ξία. Πολύ λίγοι κατέβαιναν και άπό
αυτούς οι περισσότεροι περιωρίζον-
ταν σέ ήλιοθεραπεία, έπίδειξι των
γραμμών τους και σέ βαρκάδες.

Με την επιδημία όμως της εύλο-
γιάς παρουσιάσθη μεγάλη κίνησις
στούς γιατρούς. Οι περισσότεροι είν-
ή αλήθεια κουράστηκαν για νά έξυ-
πηρήσουν έντελως δωρεάν τούς πε-
λάτες τους. "Ετρεχαν νά βρούν έμ-
βόλια, κάθονταν άργά στα ιατρεία
των, χωρίς νά ζητούν ή νά περιμέ-
νουν άμοιβή. Οι κύριοι πελάται δέν
μπορούσαν νά καταλάβουν ότι έ-
πρεπε νά δοθή στο γιατρό άμοιβή
για τόν έμβολιασμό. Σπουδαία δου-
λειά άλλωστε θάκανε. Δύο γρατζου-
νιές... Αλλά νά ήταν μόνον αυτό; Συν-
έχεια τηλεφωνήματα κι έπισκέψεις.

— Έχω πυρετό, γιατρέ μου, τί νά
κάνω;

— Για δέστε το, έπιασε;

— Νά βάλω γάλα για τό πύον,
γιατρέ μου;

— Τά έντερικά που έχω μήπως
είναι άπό τό μπόλι;

Κι έτσι οι γιατροί έκαναν χροιάς
δουλειές χωρίς βέβαια χρυσία. Μπό-
λικη δουλειά με τό... μπόλι, όπως
παρητήρησε φίλος καλαμπουριστής.

Μιά τραγωδία

Η στήλη αυτή άσχολεται πάντα
με την εϋθυμη πλευρά των γεγονό-
των. Υπάρχουν όμως γεγονότα που
δέν σηκώνουν εϋθυμία, όπως ή άυτο-
κτονία της πτυχιούχου ιατρού διά
λόγους οικονομικούς, που συνεκίνη-
σε βαθεία την κοινωνία έλόκληρη.

Η φιλοπρόδη αυτή κοπέλλα

άνηκε σέ μιá οικογένεια με πάντε
όρφανά. Ένα άγόρι και ιέσσερα κο-
ρίτσια. Όλα τά έπροστάτευε ο άδελ-
φός. Η κοπέλλα έσπούδασε ιατρι-
κή με χίλιες στερήσεις και ήρίστευ-
σε. Η πάλη όμως για τη ζωή έληξε
με τό άριστα. Έχρειάζετο και κλινι-
κή εξάσκηση. Προσελήφθη λοιπόν
στον «Ερυθρό Σταυρό». Άλλ' έντε-
λως άμισθος. Και ο άδελφός έξακο-
λουθούσε νά της δίνη και τά ναύλα
άκόμη, ενώ αυτή ζούσε με τό όνειρο
ότι θά μπορούσε ν' άνακουφίση την
οικογένειά της. Τώρα έχρειάζετο νά
ύπηρέτησιν άλλα δύο χρόνια δωρεάν
εις τό Παιδιατρικόν Κέντρον, επειδή
ήθελε νά ειδικευθή Παιδιάτρος.

Σέ μιá στιγμή όμως, ή σωματική-
μά κυρίως ή ψυχική, εξάντλησι άνω
την μακροχρόνιο προσπάθεια, ο ήλιγ-
γος άπό μιάν άτέρμονα προοπτική
για ένα άδελον μέλλον, την γονάτι-
σαν, την τσάκισαν κι έβαλε τέρμα
στη ζωή της που μέχρι χθές λογά-
ριζε νά την διαθέση για τούς συν-
ανθρώπους της, για τούς άρραίους
σκοπούς που άνοίγουν οι όρίζοντες
του ιατρικού επαγγέλματος.

Αυτό είναι ένα παράδειγμα, για
νά μωρέση νά καταλάβη ο κόσμος
τι σπατάλη σωματική, υλική, πνευ-
ματική και ψυχική χρειάζεται για νά
γίνη κανείς γιατρός.

Και νάτι άσυνήθιστο

Ένας Άμερικανός έπιστήμων
άνεκόνωσε ότι προτίθεται νά πραγ-
ματοποιήση έπιμείζαν πιθήκων και
ανθρώπων. Και ότι τό πείραμά του
θά έπεκταθή τόσο επί άρρένων πι-
θήκων με γυναίκας, όσον και άν-
δρών με θήλεα πιθήκων.

Η σχετική είδησις δέν άναφέρει
αν ή έπιμείζια αυτή θά γίνη διά τε-
χνητής γονιμοποίησης ή φυσικής,
όποτε θά παρουσίαση έξαιρετικό έν-
διαφέρον ή περιπτώσις και διά τούς
σεξολόγους. Επίσης δέν μας πληρο-
φορεί πούος είναι ο σκοπός της έπι-
μείζας. Άναφέρει άορίστως ότι θά
κάμη παρατηρήσεις. Άλλά τί είδους
παρατηρήσεις; Επί της κυήσεως; Του
τοκετού; Η της παραγωγής νέου εί-
δους; Δηλαδή πιθηκανθρώπων;

Όπωςδήποτε άπό τά νέα αυτά
πειράματα του πνεύμα του μακαρίτη
Darwin θά συγκινήθη ζωηρώς. Διότι
ή έπιτυχία των θά σημάνη νέαν πε-
ρίοδον έμφανίσεως πιθηκανθρώπων
έπί της έπιφανείας της Γής.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Β.

Ἱατρικὰ Ἐξώμειρα

Εἶναι δυνατόν οἱ νεκροὶ νὰ ξαναζήσουν;

Στὸ Ἰταλικὸ ἱατρικὸ περιοδικὸ «Polisclnico», ὁ ἱατρός Corelli ἀναφέρει δύο περιπτώσεις «κλινικῶν θανάτων» (στάματα τῆς καρδίας καὶ τῆς ἀναπνοῆς) ἀπὸ δόξα αἱμορραγία ὑστερα ἀπὸ χειρουργικὴ ἐπέμβασι τοῦ στομάχου, κατὰ τὶς ὁποῖες χάρις σὲ μίαν ἄμεση μετάγγισι αἵματος καὶ πλάσματος ὑπὸ πίεσι, κατάρθωθη νὰ ξαναγυρίσουν στὴ ζωὴ οἱ δύο «ἄρρωστοι», ὁ πρῶτος μετὰ 2 πρῶτα λεπτὰ καὶ 40 δευτέρᾳ καὶ ὁ ἄλλος ἔπειτα ἀπὸ 2 πρῶτα καὶ 6 δευτέρᾳ.

Μετὰ τὶς προόδους ποὺ ἔχουν γίνῃ ἀπὸ τὸν πόλεμο κι' ἐδῶ, καὶ χάρις εἰς τὰς «Τραπεζὰς αἵματος» (ὅπως ἔχουν τιτλοφορηθῇ οἱ εἰδικὲς ὑπηρεσίαι διαφυλάξεως αἵματος καὶ πλάσματος) ποὺ ὑπάρχουν στὰ μεγάλα Νομοκομεῖα, εἶναι δυνατόν σήμερα παρόμοια θαύματα.

Μετὰ τὴν εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἀναφέρομε τὰ πειράματα τοῦ Καθηγητοῦ Biney καὶ τοῦ Δρος Strumza στὴ Γαλλία, οἱ ὁποῖοι κατάρθωσαν, μετὰ τεχνητὴ ἀναπνοή, συνδυασμένη μετὰ ρυθμικὴ συμπίεσι τῆς καρδίας, νὰ ξαναδώσουν ζωὴ σὲ σκύλους, οἱ ὁποῖοι εἶχαν «κλινικῶς ἀποθάνει» πρὶν ἀπὸ 7 ἕως 40 δευτερόλεπτα.

Φορητὴ «ἀτομικὴ» στήλη

Βρεταννοὶ σοφοί, ἔπειτα ἀπὸ τριετὲς ἔρευνες, κατεσκεύασαν τὴν πρῶτη φορητὴ ἀτομικὴ στήλη γιὰ τὴν θεραπεία τοῦ καρκίνου. Στὴ στήλη αὐτὴ ἔδωσαν τὸ ὄνομα Aspratton.

Ἡ συσκευή αὐτὴ ἔχει βάρος λιγώτερο ἀπὸ 100 κιλά, μεταφέρεται ἀπὸ δύο ἄτομα καὶ χρησιμοποιεῖ οὐράνιον σὲ μορφή καθαροῦ ὀξειδίου, γιὰ τὴν παραγωγὴ ραδιενεργῶν ἰσοτόπων.

Εἶναι γνωστὸς ὁ σπουδαῖος ρόλος τῶν ραδιενεργῶν ἰσοτόπων στὴν νεώτερη θεραπευτικὴ καὶ ἰδίως στὶς ὀρισμένους ἐκείνης περιπτώσεις καρκίνου. Μέχρι σήμερα οἱ ἱατροὶ καὶ τὰ Νοσοκομεῖα στὴν Ἀγγλία δὲν εἶχαν στὴν διάθεσί τους παρὰ μόνον ἰσότοπα τῆς κρα-

τικής ἀτομικῆς στήλης. Ἡ χρησιμοποίησις ὅμως τῆς Κρατικῆς ἀτομικῆς στήλης εἶχε δύο μειονεκτήματα, ποὺ καθιστοῦσαν τὴν χρησιμοποίησιν τῆς πολὺ περιορισμένη. Πρῶτον ἡ χρονικὴ διάρκεια τῆς ἐνεργείας τῶν ἰσοτόπων αὐτῶν ἦταν πολὺ μικρὴ, καὶ δεύτερον ἔπρεπε οἱ ἄρρωστοι νὰ μεταφέρονται στὸ Κρατικὸ Ἐργαστήριον.

Τὸ Aspratton, ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι φορητὸ καὶ ἐξαιρετικὰ ἀπλό στὴ χρῆσιν του, παράγει ἰσότοπα ποὺ διατηροῦν τὴν ραδιενεργειὰ τῶν ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδες.

Τὸ Aspratton κοστίζει στὴν Ἀγγλία 500 περίπου χάρτινες λίρες καὶ ἀρχισε ἡ παραγωγή του γιὰ τὸ ἐμπόριον.

Γάζες ἀπὸ ἐφημερίδες

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Νοσοκομεῖου Rawson τοῦ Buenos Aires τῆς Ἀργεντινῆς ἔλαβε τὴν ἀπόφασι νὰ προβῇ σὲ κάθε δυνατόν περικυτὴν περικυτῶν δαπανῶν, ὥστε νὰ μὴ μὴν ἐξυπηρετήσῃ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερους ἀπόρους.

Τὸ νοσηλευτικὸ καὶ ἐπιστημονικὸ προσωπικὸν πεπεισμένον στὴν ἐν λόγω ἀπόφασι, ἄρχισε μὴ περισυλλογῇ ποὺ παρουσίασε καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων οἱ χειρουργοὶ τοῦ Νοσοκομεῖου ἀρχισαν νὰ χρησιμοποιοῦν χαρτὶ ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποστειρώνουν ἀντικαθιστώντας μ' αὐτὸ τὴ γάζα.

Οἱ Ἀργεντινοὶ χειρουργοὶ τοῦ Νοσοκομεῖου οὗτοῦ βεβαίουν ὅτι ἡ ἀντικατάστασις αὐτὴ εἶναι ὅχι μόνον ἐπιβεβαιωμένη ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐπιστημονικῶς εἶναι πλήρης.

Ἡ θεραπευτικὴ ἀξία τοῦ Eno's Salt

Ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν Drug and Cosmetic Industry, πληροφοροῦμεθα τὰ ἑξῆς διὰ τὸ Eno's Salt σύμφωνα μετὰ ἀπόφασι τῆς Federal Trade Commission (τῆς Ἀνωτάτης Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία κανονίζει τὰ τῆς κυκλοφορίας καὶ διαφημίσεως παντὸς ἐκ βιομηχανο-

ποιήσεως ἐμπορευσίμου προϊόντος) ἐκδοθεῖσαν κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς διενέργειαν διαφημίσεως. Τὸ Eno's Salt, λέγει ἡ ἐν λόγω ἀπόφασις, δὲν ἔχει οὐδεμίαν θεραπευτικὴν ἱκανότητα εἰς περιπτώσεις δυσκοιλιότητος ἢ γαστρικῆς ὑπεροξυτήτος, πλὴν τῆς ἀνακουφίσεως, τὴν ὁποῖαν ἐπιτυγχάνει ἐν κοινῇ ἀντιχωροδυσκοιλιότητι.

Ἐπίσης, ἀναφέρει ἡ ἀπόφασις, δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ ἐν λόγω σκεῦμα βοηθεῖ εἰς τὸ νὰ εἶναι κανεὶς δροσερός ἢ ὅτι ἔχει ἄλλες ψυχτικὰς ἰδιότητες ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ.

Ἀκτινοσκόπησις στὰ καταστήματα ὑποδημάτων

Ἡ τελευταία λέξις τῆς προόδου στὰ καταστήματα ὑποδημάτων στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖς, εἶναι ἡ χρησιμοποίησις ἀκτίνων γιὰ τὰ πόδια τῶν πελατῶν. Ὅποιος καὶ ὅποια πρόκειται νὰ ἀγοράσῃ ἓνα ζευγάρι παπούτσι, ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ δῇ στίς ἀκτίνες τὴν θέσιν τῶν ὀστέων τοῦ ποδίου τοῦ στοῦ παπούτσι τῆς ἀρεσκείας του. Ἔτσι θὰ εἶναι σίγουρος γιὰ τὸ ἄνετόν καὶ ὑγιεινὸν τοῦ υποδήματος ποὺ θ' ἀγοράσῃ.

Ἡ πρωτότυπος καὶ ἐντυπωσιακὴ αὐτὴ μέθοδος ἠῤῥησε καταπληκτικὰ, ὅπως ἦταν φυσικόν, τὴν πελατεῖα καὶ τὴν κατανάλωσι τῶν καταστημάτων ποὺ τὴν ἐφήρμοσαν.

Ὅμως, τὸ Ὑγειονομικὸν Γραφεῖο τοῦ Detroit ὑστερ' ἀπὸ μὴ μελέτη τοῦ ζητήματος ἐξέδωσε μίαν ἐγκύκλιον πρὸς τὸ κοινόν, εἰς τὴν ὁποῖαν τονίζει τοὺς κινδύνους ποὺ περικλεῖται μὴ τέτοια χρησιμοποίησις τῶν ἀκτίνων, τόσο γιὰ τοὺς πελάτας ὅσο καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν καταστημάτων αὐτῶν.

Υπάρχει κίνδυνος, τονίζει ἡ ἐγκύκλιος, νὰ δῇτε ἐγκαύματα καὶ νεκρώσεις ἀκόμη στὰ πόδια σας ποὺ θὰ οφείλωνται στὴν ἐπιβλαβὴ ραδιενεργὴ ἐπίδρασι τῶν ἀκτίνων.

Ἱστορίαι παλῶν γιατρῶν

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ ΖΑΜΠΑΚΟΥ ΠΑΣΣΑ

Πολλοὶ συνάδελφοι, θὰ ἔχουν ἀκούσει γιὰ τὸν περίφημον γιατρὸ τῆς Πόλης, τὸν Ζαμπακοῦ Πασσά, ποὺ διέπρεπε στὰ χρόνια τοῦ Χαμίτ. Λίγοι ὅμως θὰ ξέυρουν τὴν ἐθνοφυλὴ δρᾶσι του. Ὁ διάσημος αὐτὸς Ἑλληὴν ἐπιστήμων, ἂν καὶ ἦτο ἱατρός τοῦ Σουλτάν Χαμίτ, ὁ ὁποῖος τὸν περιέβαλλε μετὰ μεγάλῃ ἐκτίμησης καὶ ἀπέβαντον εὐνοίαν, ἦτο συγχρόνως ἐπιστήθιος φίλος τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, μετὰ τὸν ὁποῖον πολλὰς φορές συνειργάζοντο διὰ μεγάλας ἐθνικὰς ὑποθέσεις, ἐκμεταλλευόμενος τὴν εὐνοίαν τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸ πρόσωπόν του.

Εἰς τὸν ἐξαιρετικόν αὐτὸν ἄνθρωπον καὶ περίφημον ἱατρὸν, ὁ Χαμίτ εἶχε δωρήσει εἰς ἐνδεικτὴν τῆς προσωπικῆς του εὐνοίας, μίαν πολυτελεστάτην γούναν ἀξίας ἀπὸ σαμοῦρι (σαμουρόγουναν) καθὼς καὶ ἓνα σπάνιον μπασιότι μετὰ ἀργυρᾶν λαβὴν καὶ γεγλυμμένην, σουλτανικὸν ἔμβλημα, ποὺ ἐδείκνυε τὴν εὐνοίαν τῶν Ἀνακτόρων.

Αὐτὴν λοιπὸν τὴν γούναν τὴν ἔβαλαν στὸ μάτι οἱ διαβόητοι λωποδύτες τῆς Πόλης, τότε ποὺ ὁ Γαλατὰς ἔβριθε ἀπὸ τέτοιους, καὶ οἱ ὁποῖοι μάλιστα εἶχαν ἀναγάγει τὴν τέχνην τοὺς εἰς περιωπὴν, ὥστε νὰ θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς ἐντίμους συναδέλφους τῶν ἄλλων βαλκανικῶν πρωτευουσῶν, ἀκόμη καὶ τοὺς λωποδύτες τῶν Ἀθηνῶν, Καθηγηταί... τῆς λωποδυτικῆς Ἐπιστήμης.

Ἦξευραν ὅτι ὁ Ζαμπακοῦ Πασσὰς συνεδέετο στενότερα καὶ μετὰ τὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ, τοῦ ὁποῖου ἦτο ἐπίσης θεράπων ἱατρός καὶ τὸ ἔβαλαν ζήτημα φιλοτιμίας νὰ κάμουν μὴ λωποδυτικὴ ἐπιχείρησι, τόσο ἀριστοτεχνική, ποὺ νὰ κάμῃ διπλὸ κρότον καὶ στὰ Πατριαρχεῖα καὶ στὰ Ἀνάκτορα τοῦ Χαμίτ.

Ἐδιάλεξαν λοιπὸν μὴ χεῖμωνιάτικη μέρα, ἀπὸ κείνης ποὺ τὸ χιόνι τυλίγει τὸν Βόσπορον καὶ τὴν Πόλην, σὲ ὁλόλευκες τοὺλινες γάζες, ὥστε νὰ φαίνεται ὀνειροφαντασία. Καὶ ἐνῶ ἔφευγε συνεχῶς χιόνι, πολὺ πρῶι ἀκόμη, οταμάτησε μπροστὰ στὸ μέγαρον τοῦ Ζαμπακοῦ Πασσὰ ἓνα πολυτελέστατον ἀμάξι, κλειστό, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπήδησε βιαστικὸς ἓνας καλοφορεμένος ὑπὸν. Ἐξῆλθε τὸν Πασσὰ, λέγοντας ὅτι ὁ Πατριάρχης

ἦταν ἀσθενὴς καὶ ἔπρεπε νὰ σπεύσῃ ἀμέσως. Ὁ Πασσὰς ἀνησύχησε, ἐντύθηκε στὴ στιγμὴ καὶ ἀνύποπτος ἀνέβηκε στὸ ἀμάξι, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ, μ' ὅλο τὸ τσουχτερό κρῦον. Διέταξε, μάλιστα, τὸν ἀμαξῶν νὰ τρέχῃ καὶ μὴ καὶ δύο ἔφθασαν στὸ Πατριαρχεῖον, ἐνῶ τὸ χιόνι ἐξακολουθοῦσε νὰ πέφτει πυκνόν. Ὁ ψευτο-ὑπὸν πολυτελείας—ποὺ δὲν ἦταν παρὰ λωποδύτης—ἐπήδησε γιὰ ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα μήπως... χιονισθῇ ὁ Πασσὰς, κυρίως ὅμως γιὰ νὰ συστηθῇ στὸ θυρῶν τῶν Πατριαρχεῶν ὡς

ὑπὸν τῆς Πασσὰ καὶ νὰ ζητήσῃ, ἐκ μέρους δὴθεν τοῦ Ζαμπακοῦ Πασσὰ, νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Πατριάρχης ἐπὶ τῶνδε νὰ δεχθῇ τὸν γιατρὸν διὰ... σοβαρώτατην ὑπόθεσιν.

Ὁ Πατριάρχης ἐκείνη τὴν ὥρα βρισκόταν ἀκόμη στὸ κρεβάτι του καὶ ὅταν τὸν ἐξύπνησαν καὶ τοῦ εἶπαν ὅτι κατέφθασε ἐπὶ τῶνδε, πρῶι, μέσα στὸ χιόνι, ὁ Ζαμπακοῦ Πασσὰς καὶ τὸν ζήτη, ὑπέθεσεν ὅτι ἡ πρῶι αὐτὴ ἐπὶ τῶνδε θὰ εἶχε σκοπὸν κάποιο ἐπείγον ἐθνικὸν ζήτημα ποὺ συνεζήτητο εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ διέταξε νὰ εἰσέλθῃ ἀμέσως εἰς τὸν κοιτῶνα.

Ἔτσι καὶ εἶνε. Χωρὶς ἀργοπορίαν ὁ Πασσὰς εἰσῆλθε καὶ μετὰ τὸ «Προσκυνῶ Παναγιώτατε» προσέθεσε εἰς φιλικὸν τόνον «Περαστικά μας».

Σὰν ἀκούσε τὴν τελευταία φράσιν ὁ Πατριάρχης ἐνόμισε ὅτι τὸ Γένος κάποιο σοβαρώτατον κίνδυνον διέτρεψε, ὁ ὁποῖος ἀπεσοβήθη χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Ζαμπακοῦ Πασσὰ, καὶ ἔσπευσε νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ κάπως παραγμένως.

—Σὰς εὐχαριστῶ, Ἐξοχώτατε, διὰ τὴν φιλογενεῖάν σας... Σὰς παρακαλῶ θερμῶς ὅμως, πῆτε μου,

περὶ τίνος πρόκειται καὶ τίνος ραδιογύριαι πάλιν ἐμεσολάβησαν; Εἴμεθα μόνον καὶ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ μᾶς ἀκούσουν αὐτιά ἀδιάκριτα.

Ὁ Πασσὰς ἄρχισε νὰ περιπίπτῃ ἀπὸ ἐκπλήξεως εἰς ἐκπλήξει. Ἐστάθηκε μὴ στιγμὴ ἀπορῶν καὶ φανταζόμενος ὅτι δὲν εἶχε ἀκούσει καλὰ. Ἡ ἀμηχανία του ὅμως ὑπῆρξε μεγαλύτερα ὅταν, ἀντὶ νὰ ἀκούσῃ τὸν Πατριάρχην νὰ τοῦ μιλήσῃ γιὰ τὴν ἀρρώστειάν του, ἐκείνος προσέθεσε...

—Μὴ πού ἤλθατε, καθῆστε καὶ νὰ συγγευματίσωμεν... Εἶχα τὴν πρόθεσιν νὰ σὰς καλέσω χθὲς γι' αὐτὸ, μὰ ἐδίστασα μετέτοιον καιρὸν...

Ὁ γιατρός τὰ ἔχασε τώρα πέρα... Τὸν ἐκαλοῦσαν ἐπὶ γυμνασίου γιὰ νὰ ἰδῇ τὸν Πατριάρχην ἄρρωστο καὶ ἐκείνος τοῦ μίλουσε περὶ γεύματος.

—Μὰ, Παναγιώτατε, δὲν σὰς ἐννοῶ... ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ. Βλέπω εὐχαρίστως ὅτι ἡ ὑγεία σας εἶναι ἀνθηροτάτη, ἐνῶ μετὰ ἐκαλέσατε δι' ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν πρῶι, πρῶι... Ἐπὶ πλέον σὰς λέω περαστικά καὶ μοὺ ἀπαντᾶτε περὶ γεύματος... Μοὺ ζητᾶτε ἐπίσης νὰ ἐξηγηθῶ περὶ τίνος πρόκειται; Πῶς συμβαίνει;

—Ὅχι, ἐξοχώτατε, ἐγὼ δὲν σὰς προσέκαλα, ἀπήντησε ἐκπληκτὸς τώρα καὶ ὁ Ἰωακείμ.

—Πῶς δχι, Παναγιώτατε; Ἦλθε ὁ ἴδιος ὁ ὑπὸν τῆς σας μετὰ τὸ ἀμάξι σας καὶ μετὰ ἐξῆλθε πρῶι, πρῶι, ἐνῶ βλέπετε τὸ χιόνι πέφτει... Φυσικόν ἦταν νὰ σπεύσω, διότι ἀνησύχησα...

Ὁ Πατριάρχης τότε ἐκτύπησε τὸ κουδούνι καὶ ἐρώτησε τὸν ὑπὸν τῆς ποὺ παρουσιάσθηκε ποῖος ἔδωκε τὴν διαταγὴ νὰ στείλῃ τὸ ἀμάξι καὶ νὰ καλέσῃ τὸν Πασσὰ.

—Ἐμεῖς δὲν στείλαμε κανένα ἀμάξι, ἀπήντησε ὁ ὑπὸν τῆς. Τὸ δικό μας δὲν ἐβγήκε ἀπὸ τὸ ἀμαξοστάσιο τοῦ Πατριαρχείου. Τὸ ἀμάξι ποὺ ἦλθε, εἶναι τοῦ Πασσὰ.

—Δικό μου τὸ ἀμάξι; Ὅχι βέβαια, ἀποκρίθηκε ὁ Ζαμπακοῦ Πασσὰς.

Ὅλοι τότε ἀρχισαν νὰ κυττάζονται μετὰ στόμα ἀνοικτὸ καὶ τὰ μάτια γεμάτα ἀπορία. Ἀσυναίσθητα τὰ βλέμματά τους ἔπεσαν καὶ εἰς τὸ

(Συνέχεια εἰς τὴν 14ην σελίδα)

ΕΦΑΡΜΟΖΑΤΕ ΤΗΝ ΜΙΚΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ ΑΓΩΓΗΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΑΔΩΝ

ΔΙΑ ΤΩΝ:
GRANULÉS
COMPRIMÉS

BISMODOQUINE

(FARMACIA)

DI- IODOQUINE • EMETINE (IPECA) • S. N. de BISMUTH • CHARBON
ACTIVÉ • KAOLIN COLLOIDAL • ALUMINE HYDROXYDE

ΕΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
ΤΗΝ ΔΙΑΦΟΡΑΝ
ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ

SEDOFLORINE

ΠΡΟΣ ΠΑΣΑΝ ΑΛΛΗΝ
ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ
ΣΚΕΥΑΣΙΑΝ

Διὰ τοῦτο ἔχει καὶ ΑΝΩΤΕΡΑ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα. Ἐπὶ πλεόν εἶναι ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΡΑ. Υπογραμμίζετε εἰς τὰς συνταγὰς σας τὴν συνταγὴν SEDOFLORENE.

Τι διηγούνται οι γιατροί ΓΙΑ ΤΟΝΣ ΑΡΡΩΣΤΟΝΣ

Η στήλη αυτή ασχολείται τακτικά με διηγήσεις γιατρών για τους αρρώστους. Σήμερα, κατ' εξαίρεση, τον λόγον θα έχη φαρμακοποιός, ο οποίος όμως και πάλιν, εις την υπόθεσιν των οποίων διηγείται, εκλήθη να κάμη τον... γιατρό. Να τί μας γράφει ο φίλος μας:

Υπάρχουν πολλά επεισόδια μεταξύ φαρμακοποιών και των πελατών τους, τα οποία δημιουργούνται είτε από αμάθεια, είτε από πρόθεσιν αποφυγής πληρωμής μιας Ιατρικής συμβουλής, την οποίαν κάποτε, θέλοντας και μη, αναγκάζεται να δίνη ο φαρμακοποιός.

Η σκορδαλιά, ή χολή και ο διανυκτερεύων φαρμακοποιός, είναι το τρίπτυχον του αφηγήματός μας.

Η σκηνή εκτυλίσσεται εις διανυκτερεύον φαρμακείον, τις μικρές ώρες μετά τα μεσάνυχτα, που όλη η φύσις ήσυχάζει. Ο φαρμακοποιός μας, αποκατωμένος επίσης από την επίπονη εργασία της ημέρας και της νύχτας, κοιμάται ή μάλλον... λαγοκοιμάται, γυρμένος πρόχειρα σε μία σέξ-λόγκ του διανυκτερεύοντος φαρμακείου του.

Μιά κυρία όμως σε κάποιο σπíti, αν και ή ώρα είναι περασμένη τόσο, «δεν κοιμάται... ξαγρυπνά», όπως λέει και το τραγούδι. Έξαφνα το τηλέφωνο του φαρμακείου αρχίζει να κτυπά... Ντρίν... ντρίν... Ο φαρμακοποιός πετιέται επάνω, τρέχει βιαστικά. Φαντάζεται προς στιγμήν ότι θα είναι κανένας γιατρός που θέλει να ρωτήσει αν υπάρχει κάποιο σπάνιο φάρμακο, που χρειάσθηκε επειγόντως να το αγοράση για κάποιον πελάτη του ή πιθανώς ή εφοδος του Αστυνομικού Τμήματος της περιφέρειας, που θέλει να πεισθί, ως Αρχή, αν ο φαρμακοποιός βρίσκεται εις τας επάλξεις του καθήκοντος. Αλλά ούτε το ένα, ούτε το άλλο.

Μιά άγνωστη γυναικεία φωνή, από την άλλη άκρη του σύρματος, ζητεί επειγόντως τον κύριο φαρμακοποιό, και προσωπικώς μάλιστα, τον ίδιο. Αφού δε βεβαιώνεται ότι είναι αυτός αρχίζει:

— Σας παρακαλώ, κύριε φαρμακοποιέ, απόψε έφαγα σκορδαλιά πολλή... Σας ζητώ μάλιστα συγγνώμην αν σας μυρίζω. Αλλά επειδή έχω το στομάχι μου και τη χολή μου, φοβάμαι μήπως αργότερα με πιάση κανένας πόνος. Πήτε μου, σας παρακαλώ, τί να κάνω; Έχω στο σπíti δ-κτινο και λά-μ-δανο. Τί να προτιμήσω από τα δύο, για να μη με βλάβη στη χολή μου.

Σημειωτέον ότι ενώ ή κυρία όμιλει από το τηλέφωνο, ακούεται επίσης και ή φωνή του δυστυχούς συζύγου, ο οποίος καλεί το νευρασθενικό του ήμισυ να πέση να πλαγιάση και να αφήση ήσυχο τον κόσμο τέτοια ώρα.

Ο φαρμακοποιός σκέπτεται μία στιγμή να παραπέμψη την άγνωστη κυρία στο γιατρό της, αλλά επειδή καταλαβαίνει ότι θα τον ένοχλήση κι' εκείνον δωρεάν, συγκρατεί τα νεύρα του και της δίνει την συμβουλή να πάη στην τουαλέττα της; να βάλη το δάκτυλό της και να αδειάση το στομάχι της. Κλείνει λοιπόν το ακουστικό, φιλοσοφεί επί της αχαριστίας του επ'αρχυγέλματος και των πληγών του μηχανικού πολιτισμού της εποχής μας που βρήκε τα τηλέφωνα και πηγαίνει να πλαγιάση. Μιά ώρα αργότερα, άλλο κουδούνισμα τον κάνει να πεταχτή επάνω, ξαφνιασμένος. Αυτή τη φορά—σκέπτεται—θα είναι κάτι σοβαρό. Έτσι μοιάζει το κουδούνισμά. Αλλά μόλις βάζει το ακουστικό στο αυτί, ακούει από την άλλη άκρη του σύρματος, την ίδια φωνή πάλι.

— Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε φαρμακοποιέ... Ο έμετός με ώφέλησε, γιατί δεν με πείραξε πόνος. Η συμβουλή σας ήταν περίφημη, σαν το αυγό του Κολόμβου, αλλά δεν την είχα σκεφθί...

Και ο ταλαίπωρος φαρμακοποιός της κλείνει το τηλέφωνο και τη στέλνει νοερώς όπου της δείξει.

Σ. ΚΑΠΕΡΩΝΗΣ, Φαρμακοποιός—Πειραιεύς

Τυχεροί τέλος πάντων αυτοί οι γιατροί

- Και τώρα Δεσποινίς, εδνίζω να καταλάβετε τι αίσθήματα τρέφω για σας

TABERNA

- Τι να σου πω Παρασκευά μου, έχει εδώ ένα εμβόδιο... κεχριμπάρι.

510 Σ.Γ.

- Μία στιγμή Δεσποινίς να σας υποδείξω

Εμβόδιαμοί

- Μέχρις ότου μου πής το ναί, θα υποδιάζομαι κάθε μέρα

- Μην κάνης έτσι βρέ γυναίκα, θέλω να δώ οι υποδιάστικες πριν το προσλάβωμε το καρίτσι

Τι διηγούνται οι αρρώστοι ΓΙΑ ΤΟΝΣ ΓΙΑΤΡΟΝΣ

Στο σαλόνι γνωστού ψυχοθεραπευτού συνήντησα τον σημερινό μας τύπο. Ψηλός, λιγνός, με κομμένα μάτια και έντονα τα σημάδια της νευρικής υπερεπεντάσεως δεν είναι ο τύπος που αποφεύγει τους συνανθρώπους του; αισθάνεται έντονη την ανάγκη να ξανοιχθί, είναι λαλίστατος και πιάνει αμέσως κουβέντα. Παρόμοιους τύπους συναντούμε συχνότατα στα Ιατρικά σαλόνια, ανάμεσα σε πλήθος άλλων επισκεπτών, από τους οποίους ο καθένας έχει τον ιδιαίτερο ψυχολογικό του χαρακτήρα.

— Είστε και σεις γιατρός, από τί υποφέρετε; Φαίνεσθε καλοστεκούμενος, αλλά για ναστε εδώ, θύμα των γιατρών πρέπει ναστε και σεις.

— Όχι ακριβώς... Θα δώ τον γιατρό... όχι σαν αρρώστος.

— Αλλά σαν τί;

— Πέστε σαν φίλος.

— Αί, είστε φίλος του γιατρού.

Η έμπιστοσύνη που του ενέπνευσε το πρόσωπό μου στην αρχή, που με νόμιζε θύμα των γιατρών, μετριάσθηκε όταν έμαθε πως συνδεόμουν με τον ψυχοθεραπευτή.

— Όμως εξακολούθησε:

— Μπορεί να είστε φίλος του γιατρού, αλλά θα όμολογήσετε ότι όλοι οι γιατροί δεν ξέρουν τί τους γίνεται.

— Έ, όχι δα κι' έτσι!

— Δηλαδή δεν φταίνε οι γιατροί. Η έπιστήμη τους φταίει.

— Τί σας φταίει ή Ιατρική;

— Να σας εξηγήσω. "Αν εξαίρεσετε τη χειρουργική, πόδος άλλος κλάδος της Ιατρικής έχει προοδεύσει;

— Δεν νομίζω πως έχετε δίκην. Τα τελευταία χρόνια όχι μόνον ή Χειρουργική, αλλά και ή Παθολογία και οι άλλοι κλάδοι της Ιατρικής έχουν προοδεύσει. Για σκεφθήτε πόσες αρρώστειες, που άλλοτε, πριν λίγα χρόνια σ' έκαναν μακαρίτη ή άλλες που σε πείδευαν μήνες και χρόνια, σήμερα θεραπεύονται σε λίγες μέρες ή ώρες;

— Ξέρω, θα μου πητε για την πενικιλίνη, τη στρεπτομυκίνη και λοιπά. Κι' εγώ σας λέω ότι σήμερα δύο πράγματα συμβαίνουν: "Η ή Ιατρική σε χιλιάδες περιπτώσεων δεν ξέρει τί της γίνεται και οι γιατροί τάριχνουν στα νεύρα μας, ή κι' αν αυτό είναι αλήθεια και φταίνε πραγματικά τα νεύρα μας, τότε έχουν μεσά-νυχτα για τη λειτουργία και τη θεραπεία των περίφημων αυτών νεύρων μας.

Ο τύπος μας ένθουσιαζόταν απ' τα ίδια του τα λόγια και συνέχισε:

— Πονάει το στομάχι σου, νεύρα. Πονάει το συκώτι σου, νεύρα. Πονάν τα έντερα σου, νεύρα. Πονάει το κεφάλι σου, νεύρα, πονάει το πόδι σου νεύρα, ζαλί-ζεσαι, νεύρα και πάει λέγοντας, «Δεν έχετε τίποτε το οργανικό», σου λένε. «Νεύρα είναι, μην ανησυχείτε». Καλά δεν ανησυχεί, άνθρωπέ μου, αλλά πονάω, υπο-φέρω. Κι' αν είναι τα νεύρα μου; Τί μ' αυτό; Νά με κάνης καλά θέλω! Κι' αν είναι τα νεύρα μου ή το στομάχι μου, λίγο μ' ενδιαφέρει.

Έδώ είχε ανάψει επικίνδυνα.

— Και πώς στο νευρολόγο, και σε ξαπλώνει ανά-σκελα, κάθεται πίσω απ' το κεφάλι σου και σε ρωτά κάτι πράσαματα! Τί έκανα μικρός, τότε πρωτόφαγα εύλο, αν έβλεπα όνειρα, αν αγαπούσα τη μητέρα μου και κάτι τέτοια.

Μου σύστησαν κι' αυτόν τον γιατρό. Είναι λέει ειδικός ψυχοθεραπευτής. "Αν μ' αρχίση όμως κι' αυτός τα ίδια, κλάψτε μας, κύριε, κι' έμένα κι' αυτόν.

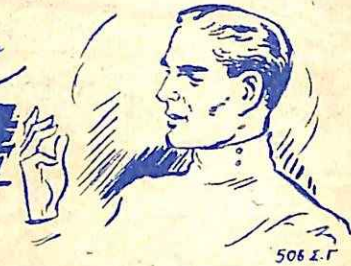
Ο γιατρός άνοιξε κείνη τη στιγμή την πόρτα του γραφείου του και τον κάλεσε να περάση. Και τους έκλαψα και τους δύο.

Β.—

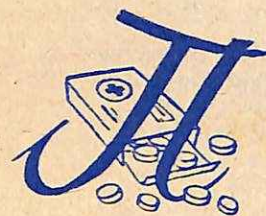
ΕΙ ΔΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΤΕ

ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

ΣΤΗΝ ΠΕΛΑΤΙΔΑ ΣΑΣ

506 Σ.Γ.

ολλοί για-
τροί πιστεύ-
ουν, βέβαια,
στην μεγάλη
αξία της κα-
θιερώσεως
μιας ημέρας
την εβδομά-
δα, την ό-

ποίαν ο άνθρωπος θα διαθέσει για την υγεία του. Θα αναπαυθεί, θα ψυχαγωγηθεί συμφώνως με τους κανόνες της υγιεινής, θα περιποιηθεί ιδιαίτερα την καθαριότητα του σώματός του, αλλά κυρίως θα ακολουθήσει μια ειδική δίαιτα.

Είπαμε για την αξία της κούρας αυτής στην υγεία του ανθρώπου γενικώς. 'Αλλά για την πελατίδα σας, η αξία αυτή είναι ακόμη μεγαλύτερη, κι αυτό γιατί η κούρα αυτή έχει άμεσο επίδραση στην ομορφιά της. 'Ομορφιά άλλωστε χωρίς υγεία είναι γνωστό πως δεν είναι δυνατόν να υπάρξει.

'Αλλά αν πιστεύουν οι γιατροί στην αξία της κούρας αυτής, έλαχιστοι την συνιστούν.

Αυτό γίνεται για δύο λόγους. 'Επειδή αφ' ενός μέρους νομίζουν ότι η πελάτις θα την βρει δύσκολη και κουραστική, (υποτιμών προφανώς την διάθεση της γυναίκας για θυσιές όταν πρόκειται για την ομορφιά της) και αφ' ετέρου επειδή δεν έχουν πρόχειρη μια σχετική συνταγή, λεπτομερή, επιστημονικά μελετημένη και από απόψεως δυνατότητων και εύκολων εφαρμογής.

Μια τέτοια συνταγή θα σας προσφέρουμε σήμερα και να είσθε βέβαιοι ότι θα εφαρμοσθεί σχεδόν από όλες σε όλες την συνιστάτε.

Η συνταγή αυτή έχει μελετηθεί από δύο επιστήμονες του Hollywood με άπειρα περιπτώσεων και εφαρμογών, με εύλαβεια θα λέγαμε, από όλες σχεδόν τις στάθμες αμερικανικής κινηματογραφουπόλεως.

αλλά και από πολλούς εκπροσώπους του άσχημου φύλου. Να οφείλεται σ' αυτήν άραγε ή φρεσκάδα των αστείων;

Πάντως είναι γεγονός ότι η κούρα αυτή είναι γνωστή στο Hollywood ως «beauty day» (ημέρα για την ομορφιά), και σε πολλά συμβόλαια των αστείων υπάρχει ο όρος ότι η 'Εταιρία δεν μπορεί να αρνηθεί στην στήν μια φορά την εβδομάδα άποχή από την εργασία της στα Studios για την beauty day.

Η συνταγή

Να λοιπόν η συνταγή, η οποία όπως κι' εκείνη, που είχαμε δώσει στο προηγούμενο φύλλο μας για το πως θα χάσει βάρος μια παχυσάρκος, έχει κι' αυτή μια ώριμη ιεροτελεστία, υποχρεωτική.

Γενική καθαριότης και γενική ανανταυσις πρώτων.

'Αν είναι δυνατόν, παραμονή στο κρεβάτι τις περισσότερες ώρες της ημέρας. Μετάβασις στην έξοχη για καθαρό αέρα, χωρίς περιπατο, χωρίς κόπωση, αλλά απλή παραμονή μιας ώρας στο υπαίθριο.

Με την φράσι γενική καθαριότης, οι δύο 'Αμερικανοί επιστήμονες έννοουν: Περιποίηση του σώματος γενικά, άτομικη πλύσις, demaquillage του προσώπου και αποφυγή κάθε καλλυντικού.

Το διαιτολόγιον

Και η δίαιτα δεύτερον, η οποία πρέπει να τηρηθεί αυστηρά.

Ωρα 8 π.μ. 'Ενα ποτήρι του νερού γεμάτο χυμό του φρούτου που προτιμά η πελάτις σας (λεμόνι, πορτοκάλι, σταφύλι κλπ.). 'Αν της είναι αδύνατον να στερηθεί τον πρωινό της καφέ, να πάρη μισή ώρα μετά, ένα πολύ ελαφρό καφέ χωρίς γάλα.

Ωρα 10 π.μ.: 'Ενα δεύτερο ποτήρι χυμό φρούτου, ή αν προτιμά, ραδικόζουμο με λίγες σταγόνες λεμόνι και μια πρέζα αλάτι, για να κάνει την γεύσι του πιο εύχρηστη.

Ωρα 12 μ.: 'Ενα διπλό φλυτζάνι χορτόζουμο. Το χορτόζουμο αυτό παρασκευάζεται ως εξής: Βράζει το νερό και ρίχνει μέσα διάφορα χόρτα (σπανάκι, ραδικία, μαϊντανό, σέλινο, καρδάς, λάπαθας, μαρούλια, λάχανο). 'Αφού βράσουν καλά, σουρώνει το ζουμί, πετά τον πολτό των χόρτων, προσθέτει λίγο αλάτι, λίγο λεμόνι και το σερβίρει. Το χορτόζουμο αυτό, το πίνει μάλλον ζεστό.

Ωρα 2 μ.μ.: 'Ενα φλυτζάνι χαμομήλι με λίγη ζάχαρη.

Ωρα 4 μ.μ.: 'Ενα ποτήρι τοματοχυμό. Το καλοκαίρι είναι εύκολο αυτό. Για τον χειμώνα υπάρχουν στα παντοπωλεία κονσέρβες χυμού τομάτας.

Ωρα 6 μ.μ.: 'Αλλο ένα φλυτζάνι χορτόζουμο, όπως το μεσημέρι.

Ωρα 8 το βράδυ: 'Ακόμη ένα ποτήρι χυμό φρούτου και ένα μικρό φλυτζάνι φασκόμηλο ή τσάι του βουνού.

Ωρα 10 το βράδυ.: 'Ενα καλό φλυτζάνι βαρύ τήλιο με λίγη ζάχαρη. Μπορεί να προσθέσει δύο νεραντζόφυλλα την ώρα που ρίχνει το τήλιο για βράσιμο.

Είναι φανερό βέβαια ότι τα φρούτα και τα λαχανικά θα ποικίλλουν αναλόγως της εποχής.

Συστήσατε λοιπόν την κούρα της beauty day στην πελατίδα σας, για την υγεία της και την ομορφιά της. Συστήσατέ της να την άρχιση άμεσως και να την κρατήσει πάντα στην ζωή της.

ΧΟΡΗΓΗΣΑΤΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ
EVELPIN
Vitamine C. Provitamine A.
Lecithine. Cholesteroline.
Electrolytes.

Η μόνη σκευασία εις την οποίαν, χωρίς εις το ειδικόν έκδοκον, ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ μετά του δισκίου ή βιταμίνης D.

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΙΣΩ

ΟΙ ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΙΤΕΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Το «σαρλίκι» και το ματζούνι με τα νήματα.—Οι «παραξυμοί» και τα κουρέλια.—Ο περίφημος Χαράλμπασης στο Μπαστουράκι.

ναγνώστες μας και ιδίως στους εκ Σμύρνης, οι οποίοι μας έβομβάρδισαν με τα γράμματά τους.

υνεχίζουμε σήμερα την ιστορική χαμπάνια μας για τους κομπογιαννίτες της Σμύρνης, που τόσο [ζωηρό] ενδιαφέρον προεκάλεσε στους ά-

καλά με το κουταλάκι και τα πρόσφερε στον άρρωστο... να τα φάη, λέγοντας:

— Μπούγιουρουμ.

Και ο άρρωστος, που ήξερε εκ των προτέρων τη θεραπευτική του χαμάλη, έτρωγε το παράξενο αυτό κατασκευάσμα ανενδοίαστα και τόνωσκε μάλιστα γλυκό και νόστιμο.

Και το αποτέλεσμα; Πάντα θετικό. Το «σαρλίκι» περνούσε, ο άρρωστος γινόταν καλά και η φήμη του Τούρκου χαμάλη γινότανε όλο και μεγαλύτερη.

Θυμώμαι ότι κάποιο γειτονόπουλό μου, φίλος του σχολείου, άρρω-

στησε κάποτε με ύψλο πυρετό. Στομαχία θάνατο, είπαν οι δικοί του και το «πότισαν» με κάποια «σαρσάμπουρλουκι», που αγόρασαν από τη «σπεταρία» (φαρμακείο) της γειτονιάς. 'Αλλά όχι μόνον δεν έθεραπεύθη, το παιδί, μά και χειρότερε από την εξέντησι που του έφερε το «σαρσάμπουρλουκι», που δεν είναι άλλο από το γνωστό καθαρκτικό αλόη. Ο γιατρός ο οποίος έκληθη διέγνωσε έλκυσια. Η Ατεβρίν και η Plasmochline δεν ήταν γνωστές βέβαια τότε, και το κινίνο δεν έδιδετο σε κουφέτα, αλλά σε ατούσιους κόκκους, που τους διέλυαν σε καφέ, για να κόβεται η πίκρα.

Η γιαγιά του φίλου μου μια αν-

τρογυναίκα ως εκεί πάνω, που αποτέλούσε και το οικονομικό στήριγμα της οικογενείας, επ' ουδενί λόγω έδέχετο να «χτυπήσουν» στο παιδί ενέσεις κινίνης. Πήγε λοιπόν κι' έφώναξε μια γνωστή της κομπογιαννίτισσα, περίφημη για τη θεραπευτική των «παραξυμών». Παραξυμούς δε νόμαζαν την έλκυσια.

Η κληθείσα, μια κοντόχοντρη μαυροφορεμένη σαν καλογρηά, μόλις άφίχθη, σταυροκόπησε το φίλο μου πολλές φορές κι' ύστερα ζήτησε ένα εσώρουχό του· μόλις της το έδωσαν άρχισε να τ'ό κόβη λουρίδες λουρίδες· ύστερα πρόσθεσε και κάτι άλλες λουρίδες από πολύχρωμα κουρέλια που είχε μαζύ της, έκανε έτσι ένα μακρύ πρωτότυπο σχοινί κι' άρχισε μια περίεργη δουλειά· μέτρησε το μήκος του παιδιού κατά μήκος και πλάτος τρεις φορές, μουρμουρίζοντας ευχές και ξόρκια, έκοψε το σχοινί στο σημείο που σταμάτησε το μέτρημα και διέταξε το «μέτρο» του παιδιού να κρεμασθή στο κυπαρίσσι τ' άψηλό πουνάκι στον αυλόγηρο της 'Αγία Νάννας.

Ο φίλος θυμάμαι ότι γιατρεύτηκε ύστερ' από λίγο, προς δόξαν της γιάτρισσας και θρίαμβον της γιαγιάς του. 'Από τις γιτιές αυτές ίσως πήρε φαίνεται την προσωνομία του ο ναός της 'Αγίας 'Αννης, (πουταν στο δρόμο του Προφήτη 'Ηλία), «ή 'Αγία Νάννα ή κουρελού».

Ενας άλλος περίφημος κομπογιαννίτης, ήταν ένας χαμάλπασης (άρχιχαμάλης) στο Μπαστουράκι, μια τουρκική συνοικία της Σμύρνης. Η ειδικότης του: 'Εξαρθρώσεις, κατάγματα, νευροκαβαλλικέματα κλπ. Αυτός ήταν γνωστός, όχι μόνο στη Σμύρνη και τα περίχωρα, αλλά και στο εσωτερικό της Μικράς 'Ασίας. Η φήμη του ήταν τέτοια, ώστε το κουβαλούσαν από πολύ μακριά άρρώστους, Τούρκους και χριστιανούς και ο πολύς κόσμος τον προτιμούσε από τους κορυφαίους πράγματι χειρουργούς που υπήρχαν τότε Σμύρνη, όπως ο Ψαλτώφ κ.ά.

(Συνέχεια εις την 14ην σελίδα)

Χορηγείσατε
ΤΗΝ

Spasmolysin 'Επί ΣΠΑΣΜΩΝ

πυλιδρού και κύστεως, σπασμικής και μεμβρανώδους κοιλίτιδος, κοιλικών του νεφρού, δυσπασίσεως κοιλιακών πόρων, κρούας κοιλιοκυστίτιδος, υπερκυστιδίας, έκτους του στομάχου και δωδεκαδακτύλου, διαταραχών του νευροφυσικού συστήματος.

HAUTE COUTURE

Πολύχρωμος δεσποινίς—ὅπως θὰ ἐλέγετο εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Μιστριώ-
τη, τὸ παρδαλὴς ἠθικῆς θηλυκὸ—
ἀφου ἔπαθε γιὰ πρώτη φορὰ ὅτι
ἐπακολουθεῖ τὸν χορὸν τοῦ 'Ησαΐα,
ἐχρειάσθη νὰ καταφύγῃ (ποῦ ἀλλοῦ)
σὲ γιατρό γιὰ νὰ ἐπιδιορθώσῃ ὅτι
στιγμιαία παραζάλη καὶ μέθη ἐρωτι-
κῇ εἶχε ἀνεπανορθώτως καταστρέψει.

Ὁ γιατρός εἰς τὸν ὁποῖον κατέ-
φυγε, ἂν καὶ οἰκονομικὸς φίλος,
ἐφάνη ἀνένδοτος εἰς τὴν ἀρχή, καὶ
μόνον ὅταν τοῦ ἐκίνησε τὸν οἶκτον
μὲ τὰ δάκρυα μετανοήσας Μαγδα-
ληνῆς, ἀπὸ λόγους καθαρὰς φιλαν-
θρωπίας ἐδέχθη νὰ ἐπιφέρει εἰς τὴν
τρυφερὰν ὑπαρξίν τὰς ἐπιδιορθώσεις

μὲ τις ὁποῖες, ἂν ἐπρόκειτο περὶ ὑφά-
σματος θὰ ἠσχολεῖτο κάποιος....
συνοικιακὸς ράφτης!

Τὸ τρυφερό, ἀλλὰ φλεγόμενο ἀπὸ
ἐρωτικὸ πάθος πλασματάκι, ἂν καὶ
δχι εὐπορὸ τότε, ἀπὸ λόγους εὐγνω-
μοσύνης διέθεσε τὰ ἀσημικά του, οἰ-
κονόμησε δυὸ λίρες καὶ τίς προσέφε-
ρε σὲ τὸν γιατρό, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν
ἐδέχθη νὰ τίς πάρῃ, ἀρκεσθεῖς εἰς
ἀντίτιμον ἀπλῆς λατρικῆς ἐπισκέψεως.

Οἱ καιροὶ ὅμως ἄλλαξαν. Τὸ δε-
σοιναίριον ἐσημείωσε καταπληκτικὰς
προόδους εἰς τὰς ἐσπερινὰς του ἐπι-
δόσεις. Πῆρε ὅπως λένε, τὸ δρόμο
τῆς ἀπωλείας. Ἀρώματα, ντεκολτέ,
ῥοζ, πρὸ παντὸς ῥοζ, καὶ πολυτέ-
λεια πού ἐπρόδιδε τὰς πληθὺς μνη-
στῆρων καὶ θαυμαστῶν.

Ὅπου ἔρχεται ἐποχὴ καὶ ἐμφανί-
ζεται γιὰ δευτέρη
φορὰ λόγῳ ἐξε-
μυθείας στὸν ἴδιο
λημονημένο για-
τρό.

ΟΠΟΥ ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ
ΤΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟΝ
ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ
ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΝ

DECAL

Η ΜΟΝΗ ΣΚΕΥΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΟΠΟΙΑΝ-ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΟΧΟΝ-ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΜΕΤΑ ΤΩ ΑΣΒΕΣΤΙΩ Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ D

Ρεαλιστικά θέματα

508 Σ.Γ.

ΑΝΩΜΑΛΟΙ ΤΥΠΟΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος μας, ἡ
ὁμοφυλόφιλος Ἀμερικανὶς ἰατρός
κ. J.K., μᾶς ἔδωσε τοὺς τέσσαρας
τύπους τῶν ὁμοφυλοφίλων γυναι-
κῶν. Συνεχίζομεν σήμερον τὴν
δημοσίευσιν τῶν κυριωτέρων ση-
μείων τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ.

«Τὸ ζήτημα τῶν σεξουαλικῶν δια-
στροφῶν γενικῶς, γράφει ἡ κ. J. K.,
ἔχει μελετηθῇ, καὶ διάφοροι ἀπόψεις
καὶ θεωρίαι ἔχουν ἀναπτυχθῇ. Προ-
σωπικῶς πιστεύω ὅτι ἡ ὑπαρξὶς ὁμο-
φυλοφίλων τάσεων εἰς μίαν γυναῖκα,
εἶναι ἐξ ἴσου ζήτημα ψυχολογικὸν
ὅσον καὶ σεξουαλικόν. Πρεσβεύω ὅτι
κάτω ἀπὸ κάθε περίπτωσιν ὁμοσε-
ξουαλισμοῦ ὑπάρχει πάντοτε ἓνα
συναίσθημα κατωτέρας φύσεως.

«Ἀπὸ τὴν περιγραφὴν τῶν τύπων
I καὶ II (τῶν ἐπιθετικῶν) πού
σας ἔδωσα, πρέπει νὰ ἔνιεν ἀντιλη-
πτὸν ὅτι τὸ κύριον συναίσθημα τὸ
ὁποῖον δυνεῖ τοὺς τύπους αὐτοὺς,
εἶναι ἡ ἀκατανίκητος ἐπιθυμία τῆς
ἐπιβολῆς τῆς προσωπικότητος· ἐνῶ
ὁ φόβος πρὸς τὸν ἄρρενα ἢ ἡ ἐλλει-
ψὶς του, δημιουργοῦν τὰς προϋπο-
θέσεις τῆς ἐμπλοκῆς εἰς τὴν ἐπι-
ροή της αὐτοῦ παθητικοῦ τύ-
που III.

«Τί συνέβη μὲ μένα; Ὅταν ἦμουν
μικρὴ, καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς
ἡβῆς μου, ἦμουν ἐσωτερικῇ εἰς
ἓνα Κολλέγιον. Ἐμενα εἰς ἓνα
κοιτῶνα μὲ ἄλλα τέσσαρα κορίτσια
καὶ τὸν περισσότερο καιρὸ ἦμουν
ἀρκετὰ εὐχαριστημένη. Θυμοῦμαι
ὅτι μοῦ ἄρεσε πάντοτε νὰ ἔχω φι-
λία καὶ ἀφοσίωσιν σὲ ἓνα κορίτσι,
πάντοτε μεγαλύτερό μου. Δὲν εἶχα
καθόλου σχέσεις μὲ ἀγόρια.

«Οἱ γονεῖς μου εὗρισκαν πολὺ φυ-
σικὴ τὴν ἀγάπην μου πρὸς μίαν φίλην
μου, ἀγάπην πού ἡγγίζει τὰ ὅρια τῆς
παραφορᾶς. Δὲν ἀνησυχοῦσαν διό-
λου διότι δὲν εἶχα σχέσεις μὲ ἀγό-
ρια· ἀπ' ἐναντίας ἦσαν πολὺ εὐχαρι-
στημένοι, ἐπειδὴ, ὅπως ἔλεγον, δὲν
ἦμουν τρελλοκορίτισσα.

«Ἀργότερα γνώρισα τὸ πρῶτον
ἀγόρι πού μοῦ ἄρεσε. Εἶχα ἓνα τρί-
μηνο δεσμό μαζί του, πού διεκόπη
ἀπὸ ἀμοιβαία ἀπογοήτευσιν. Ἦταν ὁ

μεγαλύτερος διαρκείας δεσμός μου
μὲ ἄνδρα. Καὶ οἱ ὑπόλοιποι δεσμοί
μου μοῦ ἔδωσαν νὰ καταλάβω κατὰ
τὸ οὐσιώδες: Δὲν ἦμουν, δὲν αἰσθα-
νόμουν ὅπως ὅλες οἱ ἄλλες γυναῖκες.
Ἐν τούτοις, καὶ τοῦτο εἶναι σηма-
ντικόν, ἦμουν πεπεισμένη ὅτι αὐτὸ
συνέβαινε ἐπειδὴ δὲν εἶχα συναντή-
σει τὸν κατάλληλον ἄνδρα. Ποιὸς
ἦταν αὐτός; Γνωρίζουσα πόσον δια-
φορετικὴ ἀπὸ τὰ ἄλλα κορίτσια
ἦτο ἡ γνώμη μου γι' αὐτὸν τὸν ἄν-
δρα, εἶμαι εἰς θέσιν νὰ τὸν πλάσω
καὶ σήμερον εἰς τὴν φαντασία μου,
ἐπειδὴ ἡ γνώμη μου ἔχει πολὺ ὀλί-
γον ἀλλοιωθῇ ἔκτοτε.

«Ἡ ἐξωτερικὴ τοῦ ἐμφάνισις ἐλά-
χιστα ἐνδιαφέρει. Ἐκεῖνο ὅμως πού
μὲ ἐνδιέφερε ἦτο ἡ φιλία του, ὁ πλα-
τωνικός του θὰ ἔλεγα ἔρωσ καὶ ὁχι
ἡ φυλετικὴ σχέσις μαζί του. Πολλοὶ
ἄνδρες δὲν αἰσθάνονται πόσον ἀπα-
ραίτητος εἶναι ἡ φιλία τῶν ἡστορ-
γῶν, ἐνῶ ἀντιθέτως πόσον ἀπέ-
χθειαν μᾶς δημιουργεῖ (ἐφ' ὅσον
πλέον ἡ «διαστροφή» μας ἔχει συν-
τελεσθῇ) ἡ τάσις τῶν πρὸς φυλετι-
κὸν ἔρωτα.

«Εἴμεθα εὐτυχέστεροι ἐμεῖς αἱ
ὁμοφυλόφιλοι, ἀπὸ τὰς ἄλλας γυναῖ-
κας; Ἡ ἀπάντησις δυστυχῶς εἶναι
ὁχι μόνον ἀπλῶς ἀρνητικὴ, ἀλλὰ
κυριολεκτικῶς ἀπογοητευτικὴ· καὶ
ὑπάρχουν πολλοὶ λόγοι πρὸς τοῦτο.

«Ἦμουν σὲ καλλέγιο, ὅταν πρῶ-
τάκουσα τὴν λέξιν ὁμοφυλοφιλία. Ὁ
τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἀνεφέρθη ἡ λέ-
ξις αὐτὴ εἰς τὴν συζήτησιν, μὲ ἔκανε
νὰ σκεφθῶ ἂν αὐτὸ τὸ πράγμα
ἦταν ἡ αἰτία τῆς στενοχωρίας πού
αἰσθανόμουν ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ.
Μία γρήγορη ματιά σὲ λεξικὸ μὲ
πληροφόρησε ὅτι ὁχι μόνον ἦμουν
μιά ὁμοφυλόφιλος, ἀλλὰ ἀκόμη ὅτι
ἦμουν ἓνα δυστυχισμένο καὶ δυσάρε-
στο πλάσμα, πού ὅλος ὁ κόσμος θὰ
τὸ ἀποφύγῃ σὺν τὴν πανόλη. Ἄλλες
ἐντυπώσεις πού σχηματίσκα κατόπιν
διαβάζοντάς, ἦταν ἐξ ἴσου τρομερές.
Εἶχα ἀκούσει γιὰ ἐκφυλισμένους τύ-
πους, ἀλλὰ δὲν φανταζόμουν ὅτι θὰ
ἦτο δυνατόν νὰ μὲ κρίνῃ ὁ κόσμος
καὶ μένα σὺν μίᾳ ἀπ' αὐτῆς. Οἱ πε-
ρισσότεροι ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς

δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν ὅτι μιά
ὁμοφυλόφιλος δὲν εἶναι ἓνας ὁρὸς
ἐπιστημονικός, οὔτε ἓνα πειραματό-
ζωον, ἀλλὰ ἓνας ζωντανὸς ἄνθρω-
πος, μὲ αἰσθήματα· ἓνα ὄν ποῦ ἔχει
ἀνάγκη νὰ ἡρεμῇ τὴν ταραχὴν τοῦ
αἵματός του καὶ τῆς ψυχῆς του· ἓνα
ὄν, πού δὲν τολμᾷ νὰ ὁμολογήσῃ σὲ
περιβάλλον τοῦ τὴν ἀνησυχία του,
τὴν κατάστασίν του. Δὲν εἶναι δυνα-
τὸν νὰ φαντασθῇ πόσον δυσάρε-
στα αἰσθάνομαι ὅταν τὸ περιβάλ-
λον μου, ἡ συντροφία μου, μιλοῦν μὲ
τὰ πιδὺ δυσάρεστα λόγια τοὺς τύ-
πους μας. Μιά νεαρὰ κοπέλλα, πού
φαίνετο καὶ μορφωμένη, μὴ γνωρί-
ζουσα τὰς τάσεις μου, μὲ ρώτησε
κάποτε σὲ σχετικὴ συζήτησιν: Πῶς
νὰ μοιάζουν ἄραγε αὐτῆς οἱ λεσβιά-
δες; Εἶμαι περίεργη ἂν συνήντησα
ποτὲ καμμιά σὲ δρόμο.

«Ἡ ἀνικανότης νὰ παρουσιάζεται
κανεὶς μὲ μίαν τίμια μορφή, δημιουρ-
γεῖ ἓνα συναίσθημα πολὺ βλαβερὸν,
ὅσονδήποτε ὑγιᾶ, ἠθικὸ καὶ ἰσχυρὸ
χαρακτῆρα κ' ἂν ἔχῃ. Ἐξ ἄλλου
τὸ νὰ προσποιοῖται κανεὶς πάντοτε,
κάτι πού δὲν εἶναι, καὶ κυρίως κάτι
πού δὲν θέλει νὰ εἶναι, δημιουργεῖ
μίαν μόνιμον πηγὴν στενοχωρίας.
Ἀλλὰ κυρίως εἴμεθα δυστυχεῖς,
διότι πολὺ σπάνια εὗρισκόμεν τὴν
εὐκαιρίαν ἱκανοποιήσεως τῶν πόθων
μας. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διατηρή-
σετε τὸ μυαλό σας ὑγιᾶ ὅταν αἰ-
σθάνεσθε πολὺ μόνον. Αἱ θλιβερότε-
ραι στιγμαὶ μου εἶναι ὅταν ἰδῶ κά-
ποια πολὺ ἑλκυστικὴ, ἀλλὰ ἐξ ἴσου
ἀπροσπέλαστη.

«Ἐρχονται στιγμῆς πού ἐξετάζω
τὸν ἑαυτόν μου καὶ βλέπω τὴν ψυχὴν
μου ποσημένη βασανίζομαι ἀπὸ τὸν
φόβον μήπως δὲν εἶμαι ἱκανὴ πάντοτε
νὰ συγκρατηθῶ· τρομάζω μήπως αἱ
φυσικαὶ μου ἀπαιτήσεις φθάσουν
εἰς σημείον, ὥστε νὰ κάμω κάτι φο-
βερόν ἢ τὸ ἐξευτελιστικὸν διὰ νὰ τὰς
ἱκανοποιήσω.

«Καὶ ὁ γάμος; καταλήγει ἡ κ. J. K. Πολλὰς ὁμοφυλόφιλος κατα-
λήγουσιν σὲ γάμον. Ἀλλὰ κάνουν πάν-
τοτε τὸν ἑαυτόν τοὺς δυστυχισμένο
ὅπως καὶ τὸν ἄνδρα τοὺς. Εἶναι πάν-

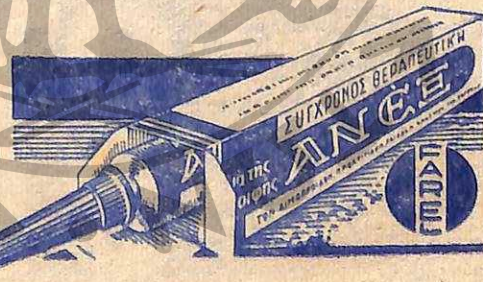
ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ;

POMMADE

ANEX

ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΕΙΣ:

πρωκτίτιδα, ροχαλάδα, τεινεσμόν
προστατίτιδα καὶ κυνησμόν τῆς ἐδρας.

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΖΑΜΠΑΚΟΥ ΠΑΣΣΑ

(Συνέχεια εκ της 7ης σελίδος)
 ήμερολόγιο του τοίχου, έπειδή ύπω-
 ψιάσθηκαν... πρωταπριλιάτικη φάρ-
 τσα, αλλά είδαν ότι δεν ήταν Πρω-
 ταπριλιά.

Αρχισαν να γελούν, όπως συμ-
 βαίνει σε τέτοιες περιστάσεις, και ό
 Ίωακείμ, όταν πιά έπέισθησαν ότι
 κάτι τους είχαν σκαρώσει, είπε το
 συνηθισμένο του τούρκικο γνωμικό.

— Το ψεύτη το κερί καίει έως
 την ώρα που σκοτεινιάζει... Θα μά-
 θουμε ποιός μας έσκάρωσε τη φάρσα...

Και έμαθαν πράγματι, άργά το
 μεσημέρι όταν ο Ζαμπακού Πασσάς,
 επιστρέφοντας σπίτι του από τα Πα-
 τριαρχεία, με το άμαξι του Πατρι-
 άρχου αυτή τη φορά, έπληροφόρηθη
 στο σπίτι του ότι ό... ύπηρετής του
 Πατριάρχου με το ψευδο-πατριαρ-
 χικό πρωινό άμαξι είχε ξαναπεράσει
 από το σπίτι του Πασσά και πήρε,
 κατ' έντολήν του δήθεν, την πολυ-
 τελή γούνα και το μπαστούνι... για
 να τά φέρη στα Πατριαρχεία... έ-
 πειδή θα πήγαιναν με τον Πατρι-
 άρχη στο Σουλτάνο!

Η σαμουρόγυνα είχε κάνει φτε-
 ρά, μαζί της και το μπαστούνι με
 την άσημενια λαβή... Και ο Ζαμπα-
 κό Πασσάς έννοιωσε τότε το δικό
 του το μυαλό να σκοτεινιάζει...

ΕΥΑΓ. ΣΑΜΠΥΡΟΣ
 Ίατρος

τοτε «κρύες γυναίκες». Υπάρχει μια
 εξαίρεσις, "Όταν μία όμοφυλόφιλος
 γυναίκα ύπανδρευθή έναν επίσης
 όμοφυλόφιλο άνδρα. Πολλοί τοιού-
 τοι άνδρες ίκανοποιούνται περισσό-
 τερον με αυτόν το συμβιβασμόν,
 από, ολονδήποτε άλλον τύπον γάμου.
 Αυτό διδει και εις τους δύο, την συν-
 τροφία που υπερεπιθυμούν χωρίς
 τας φυλετικές ύποχρεώσεις, τας ό-
 ποιās δεν έχουν την διάθεσιν και
 την δύναμιν να εκπληρώσουν».

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ συμφώνως τώ αρθ. 6
 § 1 του Α. Ν. 1092/1938

Έκδότης - Διευθυντής
 ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
 Πατησίων 168

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
 Χαρίλαος Τσαρμπόπουλος
 Χίου 17

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

(Συνέχεια εκ της 12ης σελίδος)
 ένας νέος με τον όποιον σκόπευαν
 να την πατρέψουν. Στο τραπέζι, ό
 νέος εκείνος που καθόταν πλάϊ της,
 καταμαγεμένος από την όμορφιά της
 και τη χάρι της, της έκανε χίλια δυό
 κομπλιμέντα.

— Πώς σοφ φαίνεται κουκλίτσα
 μου αυτός ό νέος; Δεν είναι ώ-
 ραίος; Δεν είναι εύφύεστατος;

— Εύφύεστατος, βεβαίως, είναι.
 Όραίος όμως όχι. Μάλλον τον βρί-
 σκω... έρμαφρόδιτο.

Καλύτερος ό θάνατος

Ό Καρδινάλιος Φραντζέσκο Μπα-
 ρομέο υπήρξε μεγάλος μισογύνης και
 θεωρούσε τη γυναίκα ως πλάσμα
 κατώτερο, άνάξιο για ό,τιδήποτε σο-
 βαρό. Γι' αυτό καταφερόταν κατά
 των φεμινιστών, που προσπαθούν να
 δώσουν στη γυναίκα άνώτερη θέσι
 και ήταν θαυμαστής των Μουσουλ-
 μάνων, γιατί περιώριζαν τη γυναίκα
 στο χαρέμι. Λίγο πριν πεθάνη πα-
 ρουσιάσθηκε μία γυναίκα και έζητή-
 σε να τον ιδή... έπειγόντως.

— Γυναίκα; είπε ό Μπαρομέο, σάν
 το άκουσε. Και σούφρωσε τα μούτρα
 εις ένδειξιν άνεκκλήτου άρνήσεως.

Η γυναίκα όμως επέμενε και οι
 ύποτακτικοί του άναγκάσθηκαν να
 την παρουσιάσουν στο γιατρό του
 Καρδινάλιου, γιατί είχε κάποιο για-
 τροσόφι και επέμενε ότι θα μπορού-
 σε με αυτό να τον γιατρέψη.

Γιατρός του Καρδινάλιου ήταν ό
 Λουδοβίκος Ζετάλλα έξοχος έπιστή-
 μων, καλός άνθρωπος, ό όποιος ό-
 μως έφημιζετο και ως όλιγον γυναι-
 κάς. Ό Ζετάλλα, όταν είδε την έπι-
 μονή της άγνώστου γυναικός, θέλον-
 τας και μη ήναγκάσθη να έξετάση το
 βότανό της και έπειδή είδε ότι ήταν
 άβλαβές, ένέδωσε στις παρακάλεις
 της άγνώστου, ως γυναικός άλλως
 τε και άπεφάσισε να την εισαγάγη
 εις το δωμάτιον του άσθενούς. Εισήλ-
 θε, λοιπόν, πρώτος να προετοιμάση
 την έπίσκεψιν και να προδιαθέση τον
 άρρωστο, ώστε να την δεχθή.

— Δεχθήτε την, σεβασμιώτατε, του
 είπε εις τόνον παρακλήσεως. Έπιμέ-
 νει ότι θα σας γιατρέψη...

— Αυτή; Μιά γυναίκα; άπήντησε
 ό μισογύνης έτοιμοθάνατος.

— Τι σημασίαν έχει; είπε ό για-
 τρός. Ίσχυρίζεται ότι το βότανό της
 είναι θαυματουργό.

— Ποτέ... άποκρίθηκε με πείσμα
 ό Καρδινάλιος. Καλύτερα να πεθά-
 νω, παρά να χρωστώ τη ζωή μου σε
 μία γυναίκα...

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συνέχεια εκ της 5ης σελίδος)
 — Που θα σε δώ λατρεία μου;
 — Στο φαρμακείο.
 — Έν τάξει.

Στρώνονται στα τραπεζάκια παίρ-
 νουν το παγωτό τους κι' αν τύχη
 και τους έλθη ή όρεξι ν' άκούσουν
 και κανένα τραγουδάκι, μπροστά
 τους είνε το κουτί με όλα τα σουξέ
 της έποχής. Ρίχνουν την πενταρίτσα
 στην τρυπίτσα, πατάνε το κουμπάκι
 κι' άμέσως το μεγάφωνο του φαρ-
 μακείου τους λαλά το τραγουδάκι.

"Άλλος περνάει βιαστικός κι' αϊ-
 σθάνεται άπότομα την άνάγκη να
 διεκπεραιώση κάποια έπείγουσα ύ-
 πόθεση:

— Μιά στιγμή.
 — Που πάς;
 — Στο φαρμακείο.

Μπαίνει, τραβάει προς το τμήμα
 διεκπεραιώσεως έπείγουσών ύποθέ-
 σεων και σε λίγο γυρίζει εύτυχής
 κι' εύγνώμων για την πολλαπλή έξυ-
 πνρήτησι των καταστημάτων αυτών
 που κανένας δεν μπορεί να καταλάβη
 γιατί τα λένε φαρμακεία.

Δ. ΨΑΘΑΣ

ΟΙ ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΙΤΕΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

(Συνέχεια εκ της 11ης σελίδος)

Ό χαμάλμπασης αυτός, παρά το
 έπάγγελμά του είχε μίαν άφή, κατά
 τις όμολογίες των ειδώτων καταπλη-
 κτική. Παρελάμβανε τον άρρωστο
 τον έψηλάφιζε, εύρισκε το σημείο του
 έξαρθρώματος ή του νευροκαβαλι-
 κέματος και με τις κατάλληλες κινή-
 σεις γιάτρευε το πάσχον μέρος. Στα
 κατάγματα, άνέτασσε το σπασμένο
 κόκκαλο, άδιαφορώντας για τις
 κραυγές του πάσχοντος που άνε-
 στάτωναν το Μπαστουράκι, έπαιρνε
 άσπράδια φρέσκων «γονιμοποιημέ-
 νων» αυγών, τ' άνακάτευε μ' ένα μα-
 τζούνι κι' έπέδενε το μέρος του κα-
 τάγματος με καλαμάκια και κουρέλια.

Η άσφαλής και πλήρης ίασις
 ήταν πάντοτε έξησφαλισμένη, δι-
 καιώνουσα την φήμη του χαμάλ-
 μπαση.

Κι' έτσι οι κομπογιαννίτες της
 έποχής εκείνης έκαναν χρυσές δου-
 λειές, χωρίς οι άριστοι έπιστήμονες
 που υπήρχαν να σκέπτονται να τους
 διώξουν ποινικώς, από αντίληψι άνω-
 τερότητας της άποστολής των και
 από κάποιο φιλότιμο που δεν τους
 έπέτρεπε να άσχοληθούν με τους τα-
 πεινούς αυτούς συναγωνιστάς.

Κ. Ν.

Ανακουφίσατε

τόν αίμορροϊδικόν πελάτην σας

μέ την ΝΕΑΝ

Λεκιθινοβιταμινοϋχον άλοιφήν

ΑΝΕΧ

Iodoresorcinolsulfonate de Bismuth — Anesthésine — Ephedrine —
 Oxyde de Zinc — Baume de Perou

και

Ειδικόν έκδοχον, διευκολύνον την άπορρόφησιν, μεγάλης δέ έπουλωτικής
 και αντιφλογιστικής ικανότητας

Αποτελεσματικόν επίσης επί :

Πρωκτίτιδος—Ραγάδων—Τεινεσμού — Προστατίτιδος — Κνησμού της
 έδρας — Φλεγμονωδών καταστάσεων του βλεννογόνου.

Τώρα

τά δισκία

BISMODOQUINE

(μικτή κατά των άμοιβάδων θεραπεία)

Di-iodoquine—Poudre d'Ipeca—Sousnitrate de Bismuth—Charbon activé—
 Kaolin colloidal—Alumine hydroxide—Exciipient aromatisé

κατασκευάζονται προς εύκολωτέραν κατάποσιν εις το ήμισυ
 του όγκου των

0,90 grms αντί 1,80 grms
 96 δισκία αντί 48 δισκία

Εύγευστον
 Τονωτικόν
 Αριστον δι-
 ενεργτικόν
 της όρέξεως

ΣΤΗΛΕΝΟΛ

Άριστον δι-
 ενεργτικόν
 της όρέξεως
 Τονωτικόν
 Εύγευστον

Συνδυάσατε:

EVELPIN

Φύσιγγες των 1,5 cc ένδομυϊκῶς

Βιταμίνη C

Προβιταμίνη A

Λεκιθίνη

Χοληστερίνη

Ἡλεκτρολύται

μὲ τὸ

δεδοκιμασμένον καὶ ἀναντικατάστατον

DÉCAL

σταγόνες

καὶ θὰ ἔχετε τὰ ἀνώτατα
Θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα

